

Yıllardır dindarlık öylesine kabuk üzerinden tartışıldı ki, maalesef kimse cevizin içiyle meşgul olmadı. Dolayısıyla kibir, kıskançlık, israf, yalan, dedikodu, gıybet, iftira ve hatta saygısızlık, vefasızlık, hakkaniyetsizlik gibi hususların yasaklığını ya da haramlığını kale almayan bir dindarlık anlayışı oluştu. Yeter ki birkaç kıstas yerine getiriliyor olsun. Fakat bir tebessüm, bir selam, mütevazı bir gibi son derece kolay davranışların dahi tercih edilmediğini sanıyorum her aklı başında insan söyleyecektir. Tesettür moda dergileri, lüks mevlitler, sosyete umreleri, Kudüs turları, lüks Cipler, bir memurun aylık maaşının yetmeyeceği başörtüler, çantalar, hülasa paranın getirdikleriyle bütünleşen bir Müslümanlık profili.... Edebiyatçı-

Şair kimliğiyle tanıdığımız Hilmi Yavuz'un ifadesiyle "gardırop İslam'ı" "Kur'an ve Peygamber ahlakı olarak muhtevanın geriye itilmiş olduğunu; sadece "eşi örtülü mü, içki içeriyor mu, Cumaya gidiyor mu?" ölçütlerinin dikkate alındığını yazıyor bir makalesinde ve şöyle devam ediyor.

"... Müslümanlığı sadece başörtüsüne indirgemek, sadece Cumaya gitmeye indirgemek, sadece içki içmiyor olmaya indirgemek... Parça'nın bütün yerine konulması! Tanzimat'tan bu yana modernlik, nasıl parçanın bütün yerine konulmasıyla temellük edilen bir "Metonomik Batılılaşma" olduysa, İslam da bu gün Türkiye'de, parçanın yerine konularak temellük edilen bir "Müslümanlık İslam'a" dönüşmüştür.

Sayın Yavuz'a katılmamak mümkün mü?

Halkın büyük bir kısmı yoksullukla mücadele verirken, her dindar böyledir anlamına gelmiyor fakat azımsanmayacak bir kitlenin dindarlık anlayışı gazeteci hanımefendidir ifadesiyle "kabuktan" ibarettir.

Ünlü Alman sosyolog ve bilim adamı Max Weber'in yaklaşımıyla, para, test alanıdır.

Değerlerinin kaynağı, ya hukuktur, ya ahlaktır, ya da dindir, Dolayısıyla son tahlilde hukuk, din ve ahlaktan beslenen değerlerin ete kemiğe bürünmüş, mücessem halidir.

Bu iki şey, yani para ve hukuk alanı, değerlerin nasıl yaşanıldığına birer gösterge teşkil ederler. Her ikisi de Yaraticının üzerine titrediği "HAK" kavramını içerirler çünkü. Dolayısıyla devleti yönetenlerin her iki alanda son derece titiz davranmaları gerekir.

Bunu çok iyi bilen ve her söylediğini bizatihi şahsında yaşayan Allah elçisi, bir hadisinde, "dosdoğru ol" ayetinin saçlarını beyazlattığını söylerken bize bu hakikati hatırlatır. Yine O'nun en yakın arkadaşlarının davranışları da tüm inananlara örnek teşkil edecek güzelliكتedir.

Hız Ebu Bekir vefat eder ve hilafete getirilen Hz. Ömer devlet emanetlerini inceler. Sandıklar açılır, evraklar ve mali hazineye ait altınlar, dirhemler tasnif edilip devir teslim yapılır. Evrakları tek tek inceleyen Hz. Ömer sandıklardan birinde bir kavanozla karşılaşır. İçi dirhemlerle dolu kavanozu merakla açar. Bir de mesaj yazılır.

"Ben ki Allah Resulü'nün halifesi Ebu Bekir.... Hilafetim süresince devlet hazinesinden bana bağlanan maaşı almaya haya ettim ve hiç kullanmadım. Çünkü bulunduğum makam; tebliğini ücretsiz yapan Resülullah makamı idi. Tamamen kendi imkanlarımla geçindim. Benden sonra gelen halifeye teslim edilmek üzere tüm maaşım bu kavanozdadır. Devlet hazinesine kaydedilsin."

Hıçkırıkları boğazına düğümlen Hz. Ömer'in dilinden şu sözler dökülecektir. "Ne kadar büyüksün Ya Ebu Bekir"

Kalın Sağlıcakla!